

[Jytte Andersen]

Det er rigtigt, som indenrigsministeren siger, at der er sket en vækst i daginstitutionspladser på 8.000. Det er mig bekendt ikke sket i borgerligt orienterede kommuner, men i socialdemokratiske kommuner, men lad det nu ligge. Det kommer jo ikke de 32.000 børn til gode, som rent faktisk står på ventelisterne. Derfor kan man ikke tage det udgangspunkt, som ministeren gør, når de tre partier gerne vil have et overblik over, hvilket tidsperspektiv kommunerne opererer med i deres målsætning: At få afviklet ventelisterne. Så er det fuldstændig uinteressant, at der er kommet 8.000 daginstitutionspladser de sidste fem år.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er jo godt, at socialministeren har fået sin makker med. Jeg synes, det er utroligt, efter at skiftende indenrigsministre i borgerlige regeringer har lemlæstet den kommunale økonomi siden efteråret 1982, at indenrigsministeren forsøger at tage æren for, at kommunerne trods alt forsøger at løse problemet, vi snakker om, ved at forøge antallet af pladser. Det er ikke indenrigsministerens skyld, tværtimod. Indenrigsministeren har forsøgt at undgå, at kommunerne forsøgte at løse dette meget presserende problem. Det er korrekt, at kommunerne planlægger 8.000 pladser mere, men det er lige så korrekt, at det ikke løser problemet. Det er lige så massivt, som det hele tiden har været.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg synes også, ministeren skal passe på, når han opererer med tal, for når han taler om 8.000 flere pladser, sker det i den samme periode, hvor man har merindskrivning i institutionerne, hvor man netop har, hvad jeg advarede imod, behandlet børn som burhøns.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Når jeg tog ordet, skyldtes det opfattelsen af tal. Når fru Jytte Andersen taler om nedskæringer, taler man om en real stigning på 7 pct. Det er det, jeg har lov at forholde mig til som kommunernes minister. Der er altså ikke tale om, at denne regering på trods af deponeringsordninger, reduktion i bloktilskud, har ansvaret for, at kommunerne har nedskæringer, men til gengæld har medansvar for, at der er en vækst.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg ved ikke, hvad det er Indenrigsministeriet gør ved folk, der bliver indenrigsministre. Jeg husker i gamle dage i Vestjylland, når jeg optrådte i de forskellige ungdomsforeninger og mødte de stoute venstrepolitikere, der talte om det nære samfund, lokalsamfundet, omtalte menneskelige værdier, og hvordan vi i fællesskab skulle løse problemerne, var det venstrepolitikere, der havde noget at sige os alle sammen. Nu oplever vi en venstrepolitiker, der har været relativ kort tid i Indenrigsministeriet, og hvad er det, han kan berige os med? Tal og tal og tal, men uden at forholde sig til de problemer, forældre og børn står med til trods for indenrigsministerens tal ude fra kommunerne. Det er trist, at vi med Venstres glørværdige historie, i forrige århundrede ganske vist, skal opleve den degeneration hos Venstre. Det er trist, men det er efterhånden et parti, der kan undværes, det må vi erkende.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Småbørn har altid skullet passes, men mange småbørnsfamilier opfatter i dag den offentlige dagpasning af deres børn som et voksende problem. Selv om der er sket en betydelig udbygning af den offentlige dagpasning for børn såvel med flere pladser som med øget personale, samtidig med at der indtil nu har været et faldende fødselstal, er efterspørgselen steget. Mange småbørnsfamilier oplever, at de har haft problemer med børnepasningen inden for det sidste par år. Årsagen til den store stigning i behovet for pasningstilbud er antagelig flere forskellige forhold. Det konstant faldende fødselstal er blevet afløst af en vækst. Dernæst har kvindernes erhvervsfrekvens været stigende for kvinder i 25-34-årsalderen. Disse forhold er nok de væsentligste faktorer bag den stigende efterspørgsel efter dagpasningspladser.

Det normale familiemønster i dag og i fremtiden også vil sikkert være, at mange voksne vil både have familie, børn og arbejde. Derfor må vi koncentrere os om, hvilke muligheder der er for at skabe fleksibilitet, så både familielivet med børn og livet på arbejdspladsen imødekommes på en mere tilfredsstillende måde for den enkelte.

Ministeren har i sit svar på forespørgselen redegjort for bilstandslovens § 69 og for indholdet